

Til kommunestyrerepresentantene i Klepp Kommune.

Norges Kristne Råd (NKR) er en paraply- og interesseorganisasjon bestående av de fleste kristne kirker og trossamfunn i Norge. 25 kirkesamfunn deltar i dette nasjonale rådet. Felleskapet omfatter Den norske kirke og de nordiske folkekirkene i Norge, Den katolske kirke, de fleste ortodokse kirkene, de mange protestantiske frikirkene og enkelte migrantkirker.

NKR vil gi ros til Klepp kommune for målsetningen om å være en inkluderende kommune som motarbeider diskriminering og utenforskap. Vi vil imidlertid peke på at norsk lovgivning differensierer mellom diskriminering på den ene siden og lovlig forskjellsbehandling på den andre siden. Det første er ulovlig i motsetning til det siste.

I forslag til retningslinjer for kulturstøtte i Klepp kommune fremmes at det skal stilles krav om at alle medlemmer må kunne velges til «styre, tillitsverv og posisjoner, uavhengig av samlivsform, seksuell orientering, kjønn eller etnisitet». Religionsfriheten er ifølge de internasjonale overvåkningsorganene også forstått som en rett for religiøse organisasjoner og trossamfunn til å stille religiøst begrunnede livsstils- eller andre kvalifikasjonskrav til dem som er valgbare til verv og posisjoner i organisasjonen. Dette innebærer også en rett til å legge det moralsyn man har i f.eks. samlivsspørsmål til grunn for vurderinger av hvem som er valgbare til verv i organisasjonen.

Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen (EMK) og FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter blir forstått slik at trossamfunn og religiøse organisasjoner har anledning til å stille egne krav til tillitsvalgte og andre ledere. Vi viser her til [General Comment No. 22: Article 18 pkt. 4](#) fra FNs menneskerettighetskomité (30.07.93), [Erklæringen om eliminering av alle former for intoleranse og diskriminering basert på tro og livssyn](#) art. 6.g vedtatt av FNs Hovedforsamling 25.11.81 og [Sluttdokumentet fra Wienmøtet i KSSE \(nå OSSE\) januar 1989, art. 16.4](#). Disse tolkningsuttalelsene vi bli tillagt betydelig vekt i norsk rett.

Likestillings- og diskrimineringslovens differensiering mellom diskriminering og saklig begrunnet forskjellsbehandling er siktet inn mot enkeltindivider. Loven bygger imidlertid på prinsipper som også gjelder for grupper av individer organisert i organisasjoner og trossamfunn. Deres kollektive rettigheter er beskyttet etter begge de internasjonale menneskerettighetskonvensjonene Norge har ratifisert og inkorporert med forrang i norsk rett gjennom Menneskerettighetsloven.

Slik forslaget til regelverk for kulturstøtte er formulert, vil det være grunnlag for å bestride disse rettslig. Enkeltmennesker som er medlemmer av eller deltakere i virksomhet drevet av en religiøs organisasjon, vil komme dårligere ut og gis svåkere rammebetingelser enn andre pga. religiøs overbevisning. Trossamfunnet eller organisasjonen som gruppe kan også vise til det diskrimineringsvernet de har etter EMK art. 14. Som gruppe eller organisasjon kan de prøve saken for domstolen jfr. EMK art. 34: «Domstolen kan motta klager fra enhver person, ikke-statlig organisasjon eller gruppe av enkeltpersoner som hevder å ha vært utsatt for en overtredelse av de rettigheter som er fastsatt i Konvensjonen...»

Hva enkeltrepresentanter i kommunestyret i Klepp har som personlige ønsker og mål for et politikkområde er underordnet nasjonal og internasjonal rett. Det argumenteres helt korrekt med at ingen har rett på offentlige støtte. Men dersom vilkår for slik støtte er direkte eller indirekte diskriminerende, bryter kommunen diskrimineringsbestemmelser uavhengig av om lovgrunnlaget er likestillings- og diskrimineringsloven eller menneskerettighetslovgivningen. Vi mener derfor kommunestyret gjør klokt i å avvise forslag til retningslinjer for kulturstøtte slik de foreligger til møtet.

Med vennlig hilsen

Norges Kristne Råd

Erhard Hermansen
Generalsekretær

Dag Nygård
Spesialrådgiver